

Hotelák – občasník o nás a pre nás

šk. rok 2012/2013
január 2013

OBSAH

s. 3...Užitočné informácie - Misia IUVENTY

*s. 5...Naše skúsenosti - Moja zahraničná prax Nemecko - Bad
Worishofen*

s. 7...Zo života školy - Imatrikulácie 2012

s. 9...Keď nás kopne múza - báseň Gitara

s. 10...Príbeh - Nie!

s. 12...Voľný čas - Život v Acheronne

s. 14...Hudba - Barbra Streisand

UŽITOČNÉ INFORMÁCIE

„Podporujeme mladých ľudí, aby poznali, vedeli a mohli využívať príležitosti pre kvalitnejší život.“

Misia IUVENTY

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže je štátna inštitúcia priamo riadená Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR. Svojmu modernému smerovaniu vďačí v mnohom Európskej únii. Venuje sa predovšetkým práci s mládežou mimo školského a rodinného prostredia a snaží sa o výchovu aktívnej mládeže, ktorá bude raz schopná uplatniť sa v budúcom živote. Svojimi programami dáva množstvo rôznych príležitostí pre mládež talentovanú, cestovania chtivú alebo štúdia žiaducu. Jednoducho povedané: IUVENTA sa zaujíma o to, čo mladí ľudia potrebujú a následne pracuje na tom, aby vedeli o možnostiach ako to dosiahnuť. Cieľovou skupinou IUVENTY sú mladí ľudia vo veku od 13 do 30 rokov.

IUVENTA je jedinou štátnou inštitúciou v našej krajine, ktorá sa venuje práci s mládežou. Samozrejme spolupracuje s centrami voľného času a mimovládnyimi organizáciami a oslovuje v niektorých programoch a projektoch priamo aj školy. Do povedomia študentov sme by chceli dostať tri hlavné projekty, ktoré zastrešujeme a do ktorých sa môžu zapojiť aj Vaši študenti.

Aktuálny projekt IUVENTY – KomPrax (Kompetencie pre prax) sa snaží zlepšiť kompetencie mladých ľudí, ktoré nenadobudnú počas školskej dochádzky. Mladí ľudia priamo tvoria a organizujú malé projekty, v ktorých si precvičia svoje schopnosti, mnoho sa naučia a robia niečo prospešné pre svoje okolie. Tým sa môžu výrazne posunúť ďalej aj pri hľadaní si zamestnania a vôbec pri uplatnení sa na trhu práce. Všetky bližšie informácie nájdete na www.komprax.sk alebo na interaktívnej FB stránke: <http://www.facebook.com/komprax>.

Asi „najeurópskejšim“ zo všetkých programov či akcií je práve Mládež v akcii. Bol zriadený Európskou komisiou, Európskym parlamentom a členskými štátmi Európskej únie a je určený mládeži od 13 – 30 rokov, predovšetkým však mladým ľuďom vo veku od 15 do 28 rokov a zameriava sa na podporu aktívneho občianstva mladých ľudí, povzbudenie tolerancie medzi mladými ľuďmi, podporenie vzájomného porozumenia mladých ľudí atď. Na stránke www.mladezvakcii.sk si nájdete všetky informácie o tomto projekte a v prípade záujmu Vám veľmi radi poradíme aj na FB stránke <http://www.facebook.com/mladezvakcii>.

Posledný projekt, ktorý spomenieme v tomto úvodnom článku o našej inštitúcii je Eurodesk - európska informačná sieť, ktorá poskytuje nielen informácie, ale aj rady pre mladých ľudí a tých, ktorí sa mladým venujú. Eurodesk poskytuje informácie o možnostiach získania finančných prostriedkov na vzdelávacie, voľno časové aktivity či stáže. Informuje o aktuálnych výzvach, súťažiach, návodoch ako sa k týmto aktivitám dostanete. A ako sa

dostanete k Eurodesku? Všetky informácie sú poskytované bezplatne, na základe telefonickej, písomnej alebo elektronickej žiadosti. Niektoré z informácií môžete nájsť priamo na www.eurodesk.sk alebo na www.eurodesk.eu.

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže skrýva v sebe obrovský potenciál. Potenciál organizácie, ktorá je tu predovšetkým pre mladých ľudí a tých, ktorí s nimi pracujú. V maximálnej možnej miere pracuje na tom, aby mládež poznala svoje možnosti a efektívne ich vedela využiť. Zastrešuje projekty, programy, pomáha mladým cestovať za poznaním, získavať zručnosti potrebné pre prax a teda aj ich neskoré uplatnenie na trhu práce a nevynecháva ani skupinu talentovaných ľudí.

NAŠE SKÚSENOSTI

Moja zahraničná prax Nemecko – Bad Worishofen

Smutný odchod zo Slovenska, úžasné prázdniny a potom smutný odchod domov – aj tak sa dá zhrnúť naše leto.

Po dlhej desaťhodinovej ceste konečne v Bad Worishofene sme, netušiac, čo nás čaká, vystúpili na parkovisku blízko hotela Fontenay a čakali, kým si po nás prídu naši šéfovia. V začínajúcom strese sme si opakovali frázy typu „Som hladný“, „Kde je toaleta?“ a podobné pre život potrebné vety ☺. O chvíľu sme sa už pomaly rozdeľovali každý k tomu svojmu (tie pohľady z odchádzajúcich áut stáli naozaj za to, postupom času sme sa na tom poriadne nasmiali).

Po mňa prišla šéfka, celú prax mi bola ako druhá mama. Ubytovaná som bola nad reštauráciou, v ktorej som pracovala a mala som pre seba komplet celý byt. Hneď vedľa mala na tom istom poschodí byt ona aj s rodinou.

Po ubytovaní som skoro celý deň prespala. Všetci boli veľmi priateľskí a milí a starali sa o mňa, akoby som bola členom rodiny.

Práca nám všetkým začala hneď na ďalší deň v nedeľu a pomaly sme sa zapracovávali. Nemčina sa nám zlepšila, pretože sme boli nútené počúvať všetko, čo sa dialo okolo nás, a postupne, ako sme spoznávali mesto, sme stretávali aj nemeckých kamarátov. Skoro každý večer sme sa stretávali a každý zhrnul v skratke, čo zažil, či už dobré alebo zlé príhody, držali sme vždy spolu.

Počasie nám neprialo celý júl. Zatiaľ čo Slovensko sa utápalo v horúčavách, v Nemecku pršalo každý deň, avšak, ako za trest, vždy po práci. Ale ani to nám nebránilo sa zabávať.

Prvý júlový týždeň nám leto otvoril Stadtfest v Bad Worishofene, kde sme postretali veľa Slovákov. Práca sa striedala so zábavou a ani sme sa nenazdali, už prichádzala prvá výplata.

Slnečné počasie na seba už nenechalo dlho čakať a v auguste sme sa čvachtali na kúpalisku a chytali bronz. Slnečné dni však prilákali aj ľudí do reštaurácií

a hotelov, tak sme sa aj dosť narobili. Zarobené peniaze sa tiež nenechali dlho ohrievať v peňaženke, a tak sme sa vybrali asi 15km od mesta na nákupy. Kebyže nemáme limit, vykúpime asi všetko ☺

Keďže Nemci nevarili vždy podľa nášho gusta, tak sme sa ako správne hoteláčky pokúsili o niečo aj my. Začalo to každovečerným jedením palacínok s nutelou

a pokračovalo buchtami, langošmi, cestovinovým šalátom a konečná bola torta (a lá čo hotely dali a my sme použili) pre našu augustovú oslávenkyňu Moniku ☺

Druhý mesiac končil a my už sme boli v Nemecku ako doma. September ubehol veľmi rýchlo. Začiatkom sme sa tešili viac z práce ako z návratu do školy a zaradenia sa do kolobehu, na ktorý si už naši spolužiaci zvykali. Ku koncu nám september doprial aj slnečného počasia /čo bol dosť zázrak/, a tak sme sa vybrali do zábavného parku Skyline, v ktorom sme na veľkých bobových dráhach vytriasli duše.

Posledný týždeň sa niesol v znamení narodeninových osláv a smutného odchodu. Následný návrat domov bol dosť emotívny, pretože sme nevedeli, čo nás doma čaká a pretože sme v Nemecku nechali kus seba.

Myslím, že celé prázdniny sme dokázali skombinovať prácu so zábavou a užili sme si LETO 2012 naplno a neľutujeme ani jedinu chvíľku. Ďakujem všetkým, s ktorými som ho mohla prežiť, a taktiež škole, ktorá mi túto prax sprostredkovala.

Autorka: Lucia, III. D

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Imatrikulácie 2012

Chcete vedieť, ako prebiehali naše imatrikulácie? Ak áno, tak vám to teraz pekne po poriadku vyrozprávam.

Všetko sa to začalo štvrtou vyučovacou hodinou. Mali sme práve hodinu angličtiny s našou triednou, keď tu zrazu niekto klope na dvere...Boli to študenti III. A s fixkami v rukách a každému z nás počmárali tvár a na krk uviazali detské podbradníčky. Naše tváre vyzerali neskutočne smiešne.

Počas prestávok sa na nás všetci naokolo dobre bavili. Ale nám to nevadilo, bola to veľká zábava.

Po vyučovaní som na dve hodiny šiel pozrieť kamaráta z inej školy. Keď ma zočil, rozosmial sa, vraj ako to vyzerám a od smiechu sa chytal za brucho. Vysvetlil som mu, že dnes máme o štvrtej popoludní imatrikulácie, ale začali sa už dopoludnia. S Tomášom som sa rozlúčil s tým, že mu ráno v autobuse poviem, ako to všetko dopadlo.

Potom som sa vybral naspäť do školy. Čo nevidieť celá chodba sa zaplnila prvákmi vo veselej nálade. Smiali sme sa jeden na druhom.

Pri vchode do jedálne nás uhostili čokoládovou jednohubkou, no nik netušil, čo toto „klamstvo v čokoláde“ v sebe ukrýva. Boli to dve piškóty namočené v octe, medzi ktorými bola kyslá uhorka. No bolo to odporné!

Keď sme sa usadili, nasledoval program, ktorý pozostával z rôznych disciplín. Poniektorým z nás sa ušla múka a vajce na hlavu. Na záver po nás hádzali kašu z ovsených vločiek, mlieka a medu. Boli sme od toho celí špinaví a polepení.

Dobre naladený, ale celý špinavý a popísaný farebnými fixkami som sa vybral na autobusovú stanicu, kde som čakal na večerný spoj domov. Keď som

vchádzal do autobusu, šofér na mňa udivene hľadel. Nič sa ma síce nepýtal, ale určite si myslel svoje...I rodičov som doma rozosmial hneď pri dverách.

Po dôkladnej očiste som zaspával s pocitom radosti a šťastia, že som zažil pekný deň a konečne som študentom.

Autor: **Michal, I. B**

KEĎ NÁS KOPNE MÚZA

Gitara

Ja s citom brnknem –
– struny sa rozozvučia,
tóny gitary
v hlave mi hučia.

Ten zvuk,
ten krásny pocit,
že lietam ako anjel
a nemusím sa zlostiť.

Vždy, keď mám gitaru v rukách,
nemusím smútok mať,
nemusím byť v mukách.

Nejde mi trpieť,
iba spievať a usmievať sa.
Budem sa chvieť,
počúvať, radovať sa.

Vzlietnem, keď ten zvuk počujem,
s tónom gitary si rozumiem,
vtedy nič nejestvuje,
iba tlkot môjho srdca
a strún gitary existuje...

Autorka: Nika, I. A

PRÍBEH

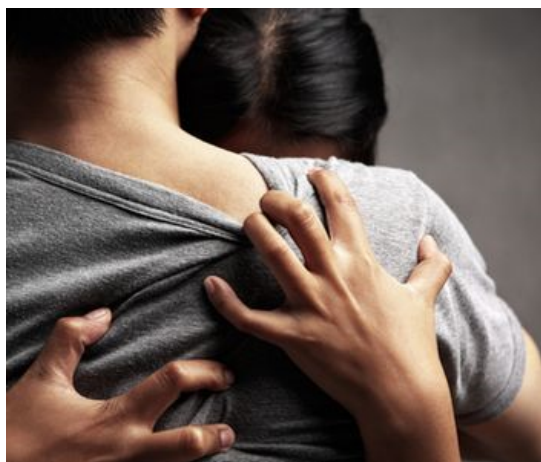
„NIE!“ to bolo prvé a v tú hodinu asi aj posledné, čo bol schopný zo seba dostať. Pre mňa bol odchod ten jediný spôsob, ako si udržať zvyšky zdravého rozumu. Oznámila som mu, že odchádzam. Nemohla som sa mu pozrieť do očí, vedela som, že by som všetko vzala späť, všetka tá príprava by bola nanič, a preto som sa radšej pozerala von oknom na vysvietený New York. Hovorila som mu naučené frázy, odchod som odôvodňovala tým, že som pri ňom nešťastná, vysvetľovala som mu, ako veľmi sama seba strácam, že nič nezvládam, už nie som spokojná.

Nechcel to skončiť. Vyhovovalo mu to. Mat' milenku a „šťastnú“ rodinu chcel v spoločnosti každý. Keď ma presviedčal, objímal ma, triasol sa mu hlas, chvelo sa mu celé telo, cítila som, ako mi na chrbát padajú kvapky slz. Jeho slz.

Ja som neplakala. Naplakala som sa už dost'. Obzvlášť pre neho. Nieкто múdry raz povedal, že na každého človeka máme len určitý počet slz, niečo ako limit a ja som ho už prešvihla.

Trápil ma, mučil ma, keď každé ráno odchádzal. Sľuboval, že opustí svoju ženu a každý večer bude pri mne a nikdy ma neopustí.

Opustil. Každé ráno. Zas a znova.

Ničoho sa nevzdal. On chcel všetko a všetko aj mal. A ja som sa rozhodla postaviť sa mu. Vzдорovať autorite, a to sa mu nepáčilo. Keď som mu rozhodným hlasom zopakovala, že je koniec, cítila som jeho silné zovretie. Odhodil ma na zem. Hlavou som narazila do stolíka.

Po tvári mi stekala krv... iróniou bolo, že mňa trápilo to, že som zabudla povysávať.

Podišiel ku mne, vzal mi tvár do rúk, pobožkal ma a povedal: „Sladké sny.....“

Autorka: Paca, III. A

zdroj foto: internet

VOLNÝ ČAS

Hoci je štúdium na hotelovej akadémii časovo pomerne náročné, nájdú sa medzi študentmi aj takí, ktorí sa popri školských povinnostiach majú čas venovať tomu, čo ich baví. Prečítajte si, čo zaujíma vašich spolužiakov.

Život v Acheronne

Keď som na Facebooku poslala do skupiny **Mládež nesníva, ONA TVORÍ SVOJE SNY!** žiadosť, myslela som si, že to je zas nejaká obyčajná skupina, kde raz za čas pribudnú obrázky a každý si bude žiť svoj život. No mýlila som sa. O pár hodín mi prišla správa od jednej mladej slečny, že ak sa k nim chcem pridať, musím vyplniť jeden dotazník. Vyplnila som ho a vošla som do neznámej skupiny so zaujímavými záľubami. Hneď sa na mňa vrhla tlupa mladých ľudí so všelijakými otázkami, zaujalo ma to a spriatelila som sa s nimi. Takto bežal čas a začala som i ja pridávať svoje prvé príspevky, boli lajkované, komentované, hlavne kritizované, ale raz za čas prišla veľmi príjemná pochvala, ktorá zvýšila moje EGO. ☺

Prišiel prvý zraz v Žiline, kde sme sa spojili a našimi hlavami začali prebleskovať všelijaké **nápady**. Začala som sa i ja intenzívne zapájať a pomáhať splniť náš sen, až som sa stala spolu-adminkou. Takto šiel čas, prišli nové zrazy a hlavne nové nápady a taktiež zmena nášho mena podľa gréckej rieky v podsvetí **„Acheronn“**. Je to náš symbol, ktorý pre nás znamená **cestu**. Mali sme veľa nápadov.

Neskôr sme vytvorili projekt zvaný **„Postapokalyptický denník“**. Musím sa priznať, že dosť dlho som to nevedela ani vysloviť. ☺V podstate píšeme každý mesiac príbeh, jednu časť o tom, ako prežívame apokalypsu. Nastal koniec sveta, bum, padli meteority, lietadlá, zemetrasenia... A my sme hlavní hrdinovia, ktorí prežili apokalypsu a žijú dni po konci sveta. Naháňajú nás všelijaké monštrá, pokúšame sa prežiť, číhajú na nás choroby. Všetko sa to odohráva v Londýne a predsa sa nepoznáme nikto navzájom.

Chceme robiť zrazy, kde by boli prednášky o umení a šanca pre mladých zdokonaľiť svoj

talent. Spraviť **Acheronn-con**, kde by boli všelijaké aktivity a malé ostrovčeky o fantázii, filmoch/divadlách, o zábave/hrách, o knihách a hudbe a dostali by sme sa bližšie k ľuďom.

A posledný - môj vlastný cieľ! Spraviť detský umelecký tábor pre nadané deti! Dúfam, že sa mi to podarí a obohatím deti o nové zručnosti a hlavne ich naplním vierou, že „Áno, splním si svoj sen!“ A tiež zriadim malú čajovňu so stredovekými fantasy prvkami s názvom „Acheronn-čajovňa“.

Čo je vlastne Acheronn?

Ako sa mnohí správne domnievate, je to názov pre grécku rieku v podsvetí. Avšak ja to beriem skôr symbolicky. Acheronn pre mňa znamená začiatok, koniec, ale najmä cestu. Cestu **fantázie** - nikto z nás nevie presne povedať, kam ho fantázia zavedie.

V našich projektoch nám ide o zaujatie mladej generácie, aby nezabúdali na svoju fantáziu a aby hlavne zaktívniili svoj spôsob života.

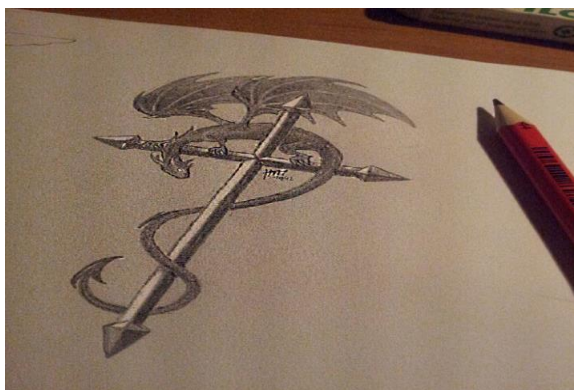
Chceli by sme ľuďom ukázať, na čo všetko častokrát zabúdajú. Starším deťom by sme radi ukázali, že knihy nie sú len predmety, čo sa dávajú do poličiek, aby neboli prázdne. Ukázali by sme im, že knihy dokážu veľmi dobre učiť, dokážu častokrát prezradiť o charaktere človeka viac, než by ktokoľvek z nás predpokladal. Avšak ani toto nie je všetko. Nechceme propagovať len knihy, rozhodne sa dá fantázia uplatniť vo všetkom. **Knihy, hry, hudba, divadlá či filmy.** Na toto všetko treba poukázať, lebo bez fantázie by nebol ani obyčajný recept na pečené kura. ☺ Bez fantázie by nebola melódia, bez melódii skladba...Všetko sa na seba dokonale napája. A predsa dnešný moderný svet akosi rád zabúda, že fantázia je ohnisko, kde to všetko vzniká.

Preto nechceme byť nečinní a len potajomky sedieť a vytvárať svoje **umenie** v domnienke, že nikomu sa nebude páčiť! Preto sa k nám pripojte a „bojujte“ s nami za nezávislosť fantázie !!! Chystáme pre Vás príbehy, básne, kresby a pri skvelom fungovaní tiež chceme vytvoriť **Acheronn-show**! Ak máte záujem pridať sa do nášho tímu, neváhajte a napíšte nám! U nás máte vždy náruč otvorenú!

Facebook: Acheroon/Mládež nesníva, ona tvorí svoje sny
blog: acheronn.blog.cz

Autorka: Lenka, III. D

HUDBA

Máte niekoho, kto vás inšpiruje, koho obdivujete? Idol? Vzor medzi slávnymi osobnosťami? Ten svoj predstaví aj autorka nasledujúcich riadkov.

Barbra Streisand

Ja, ako hudobný fajnšmeker a obdivovateľ nezabudnuteľných hlasov, som sa už od detstva nechávala unášať na vlnách dramatického umenia. Vďaka americkým tvorcom, ktorí si vážia veľké hlasy a dávajú im priestor v najnovších teenagerských hudobných seriáloch, som sa aj ja mohla nechať očariť jedným z nich.

Patrí sedemdesiatročnej, v súčasnosti medzi mladými ľuďmi takmer neznámej americkej speváčke, filmovej a divadelnej herečke Barbre Streisand. Je to veľká škoda, pretože táto žena, ktorá disponuje obrovským talentom, hudobno-dramatickým cítením a nadšením vlastní ako jedna z mála dve ceny akademie, deväť cien Grammy, štyri ceny Emmy a špeciálnu cenu Tony Award.

Vo svete showbiznisu zožala obrovský úspech a je jeho nezabudnuteľnou súčasťou. Pochádzala z chudobnej rodiny a vďaka svojmu talentu a pribojnosti stvárnila role, o ktorých môže veľa mladých herečiek len snívať. V mladosti pracovala ako telefonistka, uvádzačka v kine, navštívila pár hereckých kurzov. Ako dvadsaťročná na seba upozornila v jednom z brodwayských muzikálov v roli škaredej sekretárky. Odvtedy sa jej kariéra začala rýchlo rozbiehať. Spievala v Bielom dome pred prezidentom J.F. Kennedym, ale aj na inaugurácii prezidenta Billa Clintona. Obrovský úspech zožala vo filmovej adaptácii azda najznámejšieho amerického muzikálu Hello Dolly, kde si zahrála hlavnú postavu Dolly Leviovú. Dokonale stvárnila temperamentnú, bláznivú, vášnivú, výstrednú, no zároveň dobrosrdečnú madam. Týmto výkonom odzbrojila azda každého nadšenca dramatického umenia.

Ako dvadsaťsedemročná sa stala spoluzakladateľkou produkčnej filmovej spoločnosti a neskôr si založila aj vlastnú spoločnosť Barwood Films. Jednou z vecí, ktoré si na nej nejde nevšimnúť je jej nos, z ktorého by milióny žien po celom svete mali komplexy, či dokonca depresie. No ona z neho urobila

svoju prednosť a dopomohol jej v kariére. Neskôr sa stal aj encyklopedickým, na čo je Barbra veľmi hrdá a rázne odmieta často navrhovanú plastickú operáciu. Týmto názorom veľmi ovplyvnila môj život a poukázala na to, že talent, snaha a charizma sú silnejšie faktory ako krása a dokonalosť ľudského tela.

Často je nazývaná aj kráľovnou amerického showbiznisu, za čo určite môže jej všestrannosť. Okrem toho, že je veľmi uznávaná herečka a režisérka, je aj významná skladateľka a liberálna politická aktivistka. Ohuruje aj svojím veľkým hlasovým rozsahom, ktorý jej umožní vyspievať až štyri oktávy. Naposledy sa divákom z televíznych obrazoviek prihovarila filmom Jeho foter, to je lotor.

Stala sa idolom pre veľa mladých umelcov a najmä spevákov. Taktiež aj mojím i napriek veľkému vekovému rozdielu, ktorý je medzi nami, pretože aj po mnohých rokoch sú mi jej piesne a filmová tvorba veľmi blízke a často sa nimi nechávam inšpirovať. Možno je to práve preto, že dnešné problémy mladých ľudí sú veľmi podobné problémom našich predchádzajúcich generácií a jej snímky mi často na ne dávajú odpovede a riešenia. Dúfam, že aj ja budem mať možnosť sa jedného dňa vydať podobným smerom ako Barbra a stanem sa uznávanou osobnosťou.

Autorka: Lusy, II. C

zdroj foto: internet

